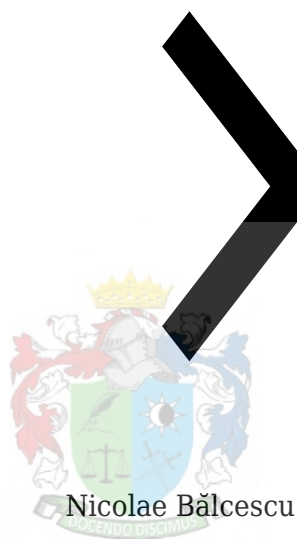

FRANCMASONERIA DIN ROMÂNIA (II)

Necunoașterea creează confuzii și aprecieri eronate ce de multe ori devin grotești. Cu cât misterul este mai mare cu atât crește și reacția violentă a societății. Încă din antichitate, la Crotona, genialul Pitagora întemeiază o școală de filosofie și știință, numai pentru tinerii superdotați. Toți studenții trebuiau să păstreze secretul învățaturii pitagoreice. Secretul a incitat curiozitatea cetății, care era convinsă că școala lucrează cu demoni și i-a dat foc. Pentru a evita reacțiile violente și demonizarea unor activități nobile și utile societății voi încerca să prezint, succint și pe înțelesul tuturor, Francmasoneria, cu istoria și miturile ei, cu succese și eșecuri ce au dat naștere la interpretări răutăcioase ce țin de satanism sau de teoriile conspirației. Sper că ridicarea vălului lui Isis va arunca lumina asupra misterului ce învăluie Francmasoneria.

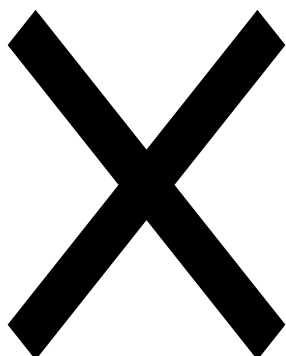
INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Independența prin Cultură

Întreaga Europă era în fierbere. Anul 1848 este anul în care dorința de libertate a națiunilor explodează. În Țările Române, așa cum Dumnezeu a avut grijă întotdeauna să ne dea oameni de excepție în momentele grele, se impune figura luminoasă a lui Nicolae Bălcescu. Lider al revoluției „Pașoptiste”, Bălcescu provenea din mica boierime română cu studii în Franța și Italia. Acesta aduce în țară un eșantion de catifea din tronul lui Louis Phillippe, din timpul Revoluției de la Paris, pe baricadele căreia Bălcescu îl cunoaște pe marele Giuseppe Mazzini, ce-i devine mentor. Acest gest simbolic face din regala catifea stindardul Revoluției Române de la 1848. Pe steag va fi brodat sloganul „Dreptate și Frăție”. „Pașoptismul” este o creație eminentă românească, elaborată în lojile din Iași, Chișinău, Cernăuți, București și Brașov. După modelul „Carbonarilor”, împreună cu Christian Tell și Ion Ghica, Bălcescu fondează Loja „Frăția”. În jurul lor se afiliază toți tinerii revoluționari, pictorul Rosenthal, C.A. Rosetti, Dimitrie Bolintineanu, Cezar Boliac, C. Goleșcu și mulți alți intelectuali ce aderă la principiile masonice. În toate cele trei Țări Române ideile revoluționare încep să fie puse în practică.

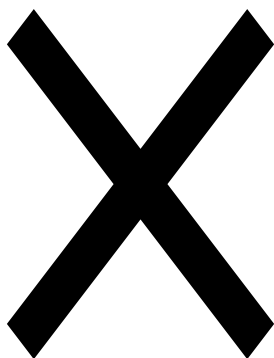
În Transilvania, Simion Bărnuțiu redactează la Sibiu o „Proclamație” ce ridică la revoltă românii transilvăneni pentru recunoașterea lor ca națiune cu drepturi politice, drepturi de a avea Adunare Națională proprie și pentru desființarea iobăgiei. La chemarea „Proclamației” are loc prima adunare politică a românilor transilvăneni pe „Câmpia Libertății” de la Blaj. Pe 15 mai 1848, pe Câmpia Libertății se adună peste 40.000 de mii de români, în majoritate țărani. Aici se redactează „Petițiunea Națională” ce conține 16 articole. Acestea cuprind: dreptul de reprezentare în Dietă, dreptul de folosire a limbii române în legislație și biserică, desființarea iobăgiei, libertatea comerțului, libertatea cuvântului, învățământul în limbă română, impozite proportionale, declararea națiunii române de sine stătătoare. O delegație compusă din Andrei Șaguna, Simion Bărnuțiu, Aron

Pumnul, Al. Papiu Laurian și Avram Iancu merge la Dieta din Cluj, care, cu toată împotrivirea Imperiului Austriac, hotărâse cu de la sine putere unirea Transilvaniei cu Ungaria.

Dumitru C. Brătianu

În Țara Românească, la București, are loc adunarea secretă a revoluționarilor munteni, unde se stabilește data insurecției și se constituie „Comitetul Revoluționar din Țările Române” format din Nicolae Bălcescu, Ion Ghica, Al. Golescu, C.A.Rosetti, Dumitru Bolintineanu, Cezar Boliac, Șt.Golescu, Nicolae Golescu, Heliade Rădulescu și Ion Câmpineanu. Președintele Comisiei Executive este ales Nicolae Bălcescu. În județul Romanați are loc „Adunarea de la Izlaz”, unde Heliade Rădulescu citește „Proclamația de la Izlaz” ce prevede: independența administrativă și legislativă, înalt protectorat străin, împroprietărirea țăranilor clăcași prin despăgubire, desființarea privilegiilor boierilor, domn ales pe 5 ani, adunare generală cu participarea claselor sociale, mănăstiri neînchinat, drepturi politice și religioase pentru toți, învățământ egal pentru toți românii, indiferent de sex, desființarea pedepsei cu bătaia, dezrobirea țăganilor, elaborarea unei constituții etc. Se constituie Guvernul Provizoriu cu Heliade Rădulescu, I. Câmpineanu, Cristian Tell, Ștefan Golescu, preotul Radu Șapcă, căpitan Nicolae Pleșoianu. Pe 11 iunie izbucnește „Revoluția” la București. Bibescu Vodă semnează „Constituția” și recunoaște „Guvernul Provizoriu” cu Nicolae Bălcescu secretar de stat pentru afaceri externe, C.A.Rosetti, prefectul Bucureștiului, Col. I. Odobescu, șef al Oștirii, Heliade Rădulescu la Culte și Șt.Golescu la Justiție. Pe 13 iunie Bibescu abdică. „Guvernul de la Izlaz” se unește cu cel de la București stabilind împreună un nou „Guvern Provizoriu” al cărui președinte este ales Mitropolitul Neofit. Se dau primele decrete ce prevăd: steagul național este „Tricolorul” pe care este brodată deviza „Dreptate-Frăție”, desființarea rangurilor civile, înființarea Gărzii Naționale, desființarea pedepsei cu bătaia și cu moartea. Pe 15 iunie, la Filaret, pe „Câmpia Libertății”, se adună 30.000 de români care depun jurământul pe „Programul” revoluției și se aclamă noul Guvern.

Constantin Daniel Rosenthal

În Moldova, la Iași, are loc o mare întrunire a burgheziei din toate partidele ce va constitui începutul revoluției. Printre conducători sunt: Alexandru Ioan Cuza (viitorul domn), Costache Epureanu (viitor prim-ministru). Se redactează o „Peție” în 36 de puncte neacceptată de Domnul Moldovei. Vasile Alecsandri redactează o broșură ce cheamă la revoluție pe toți românii. La Cernăuți se constituie „Comitetul Revoluționar din Moldova” în frunte cu Costache Negri și Alexandru Ioan Cuza. Mihail Kogălniceanu (viitor prim ministru) este însărcinat să redacteze „Programul Revoluției”. Pe 30 iunie, la București, sunt eliberați deținuții politici și se organizează un corp de dorobanți și panduri sub comanda lui Gh. Magheru. Pe 19 iulie, „Guvernul Provizoriu” este arestat (în urma complotului mării boierimi cu trădarea Comandantului Oștirii - I. Odobescu). Masele reacționează rapid și, în frunte cu eroina Ana Ipătescu, eliberează „Guvernul Provizoriu”. Tot în acest timp, Nicolae Bălcescu scoate gazeta politico-literară „Poporul Suveran” în care se decretează eliberarea țiganilor. Pe 28 iulie, Trupele Țariste ocupă Iașul. „Guvernul Provizoriu” din București se refugiază la Rucăr. Pe 31 iulie, trupele otomane, cu un efectiv de 20.000 de ostași conduși de Suleiman Pașa, se îndreaptă spre București. 40.000 de bucureșteni se adună în semn de protest pe „Câmpia Libertății”. Pe 25 august, Guvernul Provizoriu demisionează și se constituie o „Locotenență Domnească”. Revoluționarii adunați pe „Câmpia Libertății” ard „Regulamentul Organic” și „Condica Rangurilor Boierești”. Pe 13 septembrie, trupele turcești conduse de Fuad-Efendi intră în București. Pe Dealul Spirii, pompierii conduși de locotenentul Zăgănescu rezistă eroic.

Turcii restaurează vechiul regim și dau „Decret de Exil” capilor revoluției. Pe 15 septembrie, trec Milcovul spre Țara Românească și trupele țariste. În Transilvania, revoluționarii unguri ce luptau împotriva Austriei pentru o Ungarie independentă nu acceptă dezideratul românilor din Transilvania de a deveni independenți și de a se uni cu cele două țări surori. Tratatul dintre Kossuth și Avram Iancu eșuează. Pe 13 decembrie 1848 „Armata Revoluționară Ungară” condusă de generalul Iosif Bem intră în Cluj și ocupă toată Transilvania. „Armata Moșilor”, condusă de Avram Iancu, se retrage în Munții Apuseni, opunând rezistență și raportând chiar victorii. În lupta contra armatei ungare se remarcă țărancă Palaghia Roșiu. Pe 20 decembrie, împăratul Ferdinand I abdică în favoarea nepotului Franz Joseph. I. Andrei Șaguna trimite o petiție împăratului cu doleanțele românilor. Acesta promulgă o „Constituție” prin care recunoaște Transilvaniei o independență limitată. „Dieta Națională a Ungariei” votează detronarea Habsburgilor și proclamă independența Ungariei. Kossuth este ales Guvernator. „Curtea de la Viena” cheamă trupele țariste, care ocupă imediat Transilvania și Ungaria. Acum, „Guvernul Revoluționar Ungar” condus de Kossuth, pentru a câștiga lupta împotriva rușilor și a austrieșilor, este nevoit să se întâlnească cu „Guvernul în Exil” condus de Bălcescu și Boliac și să recunoască românilor dreptul de folosință a limbii române în administrație, justiție și învățământ, să abolească corvezile feudale și să redea pământul țăranilor ardeleni.

Românii trebuiau să accepte ca, împreună cu ungurii, să lupte contra austriecilor și rușilor. Se crează „Legiunea Românilor din Ungaria”. Pentru prima dată într-un loc oficial, Principatele Române sunt menționate cu numele de ROMÂNIA. După o luptă sângeroasă, armata ungară este învinsă. În septembrie 1849 se înființează „Tribunalele de Sânge” pentru pedepsirea participanților la revoluție. La Paris, revoluționarii refugiați constituie „Asociația Românilor pentru Coducerea Emigrației” al cărei Comitet de Conducere este format din Nicolae Bălcescu, Ion Ghica, G. Magheru, C.A. Rosetti și Dumitru Brătianu. În 1850, la Londra, Nicolae Bălcescu realizează „Comitetul Revoluționar” cu exilați români, unguri, polonezi, ruși, cehi și sârbi. În 1851, tot la Londra, Giuseppe Mazzini fondează „Comitetul Central Democrat European” care fuzionează cu românii din exil. Emigrația românească de la Paris și Londra va edita numeroase publicații ce vor face cunoscute năzuințele românilor din țară.

Anul 1848 a zguduit din temelii marile imperii (în 1852, Împăratul Franz Joseph I, vizitând Transilvania, dorește să-l întâlnească pe Avram Iancu, dar acesta refuză). Reformele au început să ajungă și în cele trei Țări Române. Apare învățământul liceal și universitar, biserica va folosi limba română, iar liberalismul va duce la dezvoltarea economiei, a industriei și a sistemului bancar. De asemenea, cultura va lua tente naționale și va anunța viitoarele genii românești. Cu sacrificiul a mii de vieți (vezi exilul și moartea de tuberuloză a lui Bălcescu la Palermo, unde i se ridică un monument chiar lângă statuia marelui Mazzini, moartea pictorului Rosenthal în închisoarea de la Pesta și a lui Ludovic Kossuth), revoluția anului 1848 ce a schimbat și reformat Europa, și implicit cele trei Țări Române, a fost elaborată și condusă de tânăra masonerie română. Ea a creat terenul favorabil unirii Moldovei cu Țara Românească și venirea la Domnie a altui mason - Alexandru Ioan Cuza.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

MIHAI ȘURUBARU

*Independența
prin Cultură*